

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 1. St-247/2012

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sucu Velimiru Vuković, kao stečajnom sucu, u stečajnom postupku po prijedlogu predlagatelja H. A. R. AG (prije: H. A.-A.-B. I. AG), K., R. A. (dalje: predlagatelj), zastupan po punomoćniku L. R., odvjetniku u Odvjetničkom društvu M. P. R. R., Z., R. c. 80, radi otvaranja stečajnog postupka nad trgovačkim društvom kao stečajnim dužnikom L., d.o.o., T., P. D. 76/B., OIB: (dalje: dužnik), zastupanog po punomoćnicima M. K. i I. K.j, odvjetnicima u S., nakon provedenoga prethodnog postupka, zaključenog dana 21. studenoga 2017., istoga dana 21. studenoga 2015.,

riješio je

I. Otvara se stečajni postupak nad dužnikom L., d.o.o., T. (G. T.), P. D. 76/B., OIB:.

II. Za stečajnu upraviteljicu imenuje se M. H., S., S. 2, OIB:.

III. Stečajni postupak je otvoren dana 21. studenoga 2017. u 14,00 sati kada je ovo rješenje o otvaranju stečajnog postupka objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

IV. Pozivaju se stečajni vjerovnici viših isplatih redova, u roku od 20 dana nakon proteka osmog dana od objave Oglasa o otvaranju stečajnog postupka na e-Oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu, prijaviti svoje tražbine stečajnoj upraviteljici, uz prilaganje dokaza kojima se tražbine dokazuju, podneskom i sve u dva primjerka, sukladno pravilima Stečajnog zakona o prijavi tražbina iz članka 173., Stečajnog zakona ("Narodne novine", br.: 44/96. do 133/12., dalje: SZ, u svezi sa člankom 441., Stečajnog zakona, "Narodne novine", br.: 71/15., dalje: SZ/15.). Na prijavu tražbine potrebno je platiti sudsku pristojbu u iznosu od 2% od prijavljene tražbine ali ne više od 500,00 kuna i dokaz o uplati sudske pristojbe dostaviti uz prijavu. Sudska se pristojba uplaćuje u korist: Državni proračun RH, na račun broj: HR1210010051863000160, Model: 63., poziv na broj: 5045-3566-247-12., uz naznaku svrhe plaćanja: «sudska pristojba za prijavu tražbine u predmetu: 1. St-247/2012.». To nisu dužni učiniti oni stečajni vjerovnici koji su to već učinili u povodu prvog otvaranja stečajnog postupka po rješenju ovog Suda od 14. listopada 2013. godine, broj: 14. St-247/2012., objava kojeg je bila u „Narodne novine“, br.: 127/13., od 18. listopada 2013. godine, na stranici 30.-oglasne stranice.

V. Pozivaju se različni i izlučni vjerovnici, u roku od 20 dana nakon proteka osmog dana od objave Oglasa o otvaranju stečajnog postupka na e-Oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu, obavijestiti stečajnu upraviteljicu u pisanom obliku o svojim pravima, podneskom u dva primjerka, uz priložene dokaze, sukladno odredbi članka 173., stavak 4. i 5., SZ. To nisu dužni učiniti oni vjerovnici koji su to već učinili u povodu prvog otvaranja stečajnog postupka po rješenju ovog Suda od 14. listopada 2013. godine, broj: 14. St-247/2012., objava kojeg je bila u „Narodne novine“, br.: 127/13., od 18. listopada 2013. godine, na stranici 30.-oglasne stranice.

VI. Pozivaju su dužnikovi dužnici svoje obveze prema dužniku bez odgode ispunjavati Stečajnoj upraviteljici za stečajnog dužnika.

VII. Ispitno ročište na kojem će se ispitati prijavljene tražbine određuje se za dan 26. siječnja 2017. godine, u 09,00 sati, u Trgovačkom sudu u Splitu, Sukoišanska 6., Split, sudnica broj: 1., soba broj: 3-4/ Prizemlje. Odmah iza Ispitnog ročišta, održat će se i Izvještajno ročište, na kojem će se, temeljem izvješća stečajne upraviteljice, odlučivati o daljnjem tijeku stečajnog postupka.

VIII. Određuje se otvaranje stečajnog postupka i imenovanje stečajne upraviteljice upisati u sudski registar ovog suda u koji je stečajni dužnik iz točke I. izrijeke ovog rješenja upisan te u zemljišne knjige Općinskog suda u S. i Stalne službe u T., na nekretninama na kojima je isti stečajni dužnik uknjižen kao ovlaštenik

stvarnih prava, što će tijela koja vode ove upisnike provesti po službenoj dužnosti nakon primitka ovog rješenja.

IX. Ovo će se rješenje oglasiti na e-Oglasnoj ploči i izložiti u sudskoj stečajnoj pisarnici Trgovačkog suda u Splitu.

X. 1. Ukidaju se sve mjere osiguranja određene protiv dužnika rješenjem ovog suda od 12. siječnja 2016. godine broj: 14. St-247/2012.

2. Određuje se upis ukidanja mjera osiguranja u sudski registar ovog suda te u zemljišne knjige Općinskog suda u S. i Stalne službe u T., što će tijela koja vode ove upisnike provesti po službenoj dužnosti nakon primitka ovog rješenja.

Obrazloženje

Predlagatelj H. A. R. AG (prije: H. A.-A.-B. I. AG), K., R. A., podnio je ovom sudu dana 20. prosinca 2012., prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad uvodno i u točki A/I, izrijeke ovog rješenja navedenim dužnikom, ističući kako iz temelja jamstvenog odnosa potražuje od dužnika iznos od: 1.939.337,34 EUR-a. Navedeno potraživanje predlagatelja temelji se na ovršnoj ispravi, rješenju o ovrši Općinskog suda u S., broj: Ovr-4970/12., od 27. rujna 2012., a sve temeljem Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, solemniziran od javne bilježnice u S. M. P. dana 27. lipnja 2007. pod brojem: OV-7002/2007. i Aneksa broj: 1., istog Sporazuma, koji Aneks je sklopljen dana 23. kolovoza 2007. i solemniziran od javne bilježnice u S. M. P. istog dana pod brojem: OV-9233/2007. Navedeni Sporazum i Aneks broj 1., sklopljeni su temeljem Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom broj: HR/1562., kojim je ugovorom predlagatelj dao kredit E. U. kao korisniku kredita, a stečajni dužnik je u tom ugovoru jamac platac. Pored toga, predlagatelj i stečajni dužnik sklopili se poseban Ugovor o jamstvu dana 27. lipnja 2007. i ovjeren po javnoj bilježnici u S. M. P. istog dana pod brojem OV-6996/07., kojim ugovorom u jamstvu se je dužnik obvezao prema predlagatelju kao jamac platac i pored toga što se u tom svojstvu obvezao Ugovorom o kreditnom poslu s inozemstvom, broj: HR/1562. Kod dužnika je račun blokiran duže od 60 dana te je time ostvaren i stečajni razlog nesposobnosti dužnika za plaćanje, radi čega je predlagatelj i predložio sudu nad dužnikom otvoriti stečajni postupak (list 1 – 48 spisa).

Dužnik se je usprotivio prijedlogu predlagatelja ističući kako je dužnik (L. d.o.o.) kao jamac tražio konto kartice od predlagatelja za stečajni postupak te iste nikad nije dobio. Direktor dužnika, E. U., je uporno pokušavao stupiti u kontakt sa odgovornim osobama predlagatelja za podmirenje dugovanja te je isti u spis priložio i dopis koji je upućen suprotnoj strani. Istakao je kako ima nekretnine koje želi prodati, ima potencijalne kupce i na taj način bi riješio predlagatelja (list: 74.,spisa).

Nakon što je ovaj sud rješenjem od 14. listopada 2013., broj: 14. St-247/2012. (list 84. – 87 spisa.), otvorio stečajni postupak nad dužnikom, povodom žalbe E. U. kao zastupnika po zakonu dužnika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojim rješenjem od 19. studenog 2013., broj: Pž-9404/13. (list 174. – 179 spisa) ukinuo naprijed navedeno rješenje ovog suda o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom i predmet vratio ovom sudu na ponovni postupak.

U nastavljenom postupku nakon ukidnog rješenja VTS-a, obje su stranke predlagatelj i dužnik, iscrpnim, opširnim i detaljno obrazloženim pismenim podnescima kao i na ročištima pred sudom iznosili činjenice i predlagali dokaze te obrazlagali svoja pravna stajališta-shvaćanja, a pri svemu tome su ustrajali i na ročištu održanom dana 10. studenog 2015. Sud je, također, postupajući po uputama iz ukidnog rješenja VTS-a a temeljem članaka 377., stavak 1. i 2. i 488., Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br.: 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13. i 89/14.-Odluka USRH, br.: U-I-885/2013., dalje: ZPP) u vezi sa člankom 6. SZ te članka 7. stavak 3., SZ, izveo dokaz provođenjem financijsko-računovodstvenog i građevinskog vještačenja kao i usmenim saslušanjem imenovanih vještaka na ročištu pred sudom kao i dokaz čitanjem cijelog spisa predmeta, uključujući i pribavljene Potvrde FINA-e o bonitetu dužnika.

Predlagatelj u svom podnesku od 18. prosinca 2013., a koji je fizički zaprimljen u sudu dana 23. prosinca 2013. (list 209 – 402 spisa), naveo i obrazložio kako ima novčane tražbine prema dužniku temeljem tri različita ugovora o kreditu i koje su tražbine osigurane različitim sredstvima osiguranja. To su: 1) Ugovor o kreditu broj: HR/1562. (to je Ugovor naveden i obrazložen i u Prijedlogu) i njime povezani Sporazum o osiguranju i Ugovor o jamstvu (list: 8. - 48. spisa.); 2) Ugovor o kreditu broj: HR/1805. (list: 320 – 340 spisa.) i 3) Ugovor o kreditu broj: HR/1301. (list: 378 – 400 spisa).

Dužnik, odnosno, zakonski zastupnik dužnika je podneskom od 24. srpnja 2014. (list 635 – 645 spisa) detaljno obrazložio svoja činjanična i pravna stajališta i u prilogu dostavio opsežnu dokumentaciju (list 648 – 852 spisa.), među kojima su i navedeni ugovori, rješidbe drugih sudova i različitih stupnjeva te tužbe podesene radi utvrđenja ništetnim navedenih ugovora i sporazuma i brisanja založnih prava. Bitnost sadržaja ovog podneska dužnika je tvrdnja kako su navedeni Ugovori HR/1562., HR/1805. i HR/1301. kao i

posljedično sklopljeni sporazumi radi osiguranja zasnovanim založnih prava i ugovori u jamstvu, svi ništetni pravni akti i to temeljem tada i naknadno vrijedećih odredaba Zakona o bankama, Zakona o deviznom poslovanju i Zakona o zaštiti potrošača, pošto predlagatelj kao banka nije mogao na području Republike Hrvatske odobravati kredite, niti u kunama niti u devizama pa je svako suprotno ponašanje predlagatelja proizvelo ništetnost sklopljenih pravnih poslova temeljem kogentnih odredaba tada vrijedećeg Zakona o bankama i Zakona o deviznom poslovanju a kako su isti krediti odobravani potrošačima, isti su suprotni i kogentnim odredbama Zakona o zaštiti potrošača vrijedećim u vrijeme odobravanja kredita. U tom se je podnesku dužnik pozvao na stajališta Hrvatske narodne banke i sudsku praksu kako viših sudova tako i sudova prvog stupnja, prilažući u tu svrhu odgovarajuće pravne akte.

Nadalje, ovaj sud je rješenjem i od 15. studenoga 2015., broj: 14. St-247/2012. (list 84 – 87 spisa) otvorio stečajni postupak nad dužnikom, da bi povodom žalbe E. U. kao zastupnika po zakonu dužnika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojim rješenjem od 29. prosinca 2015., broj: Pž-8492/15-4. (list 17164 – 1722 spisa) ukinuo naprijed navedeno rješenje ovog suda o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom i predmet vratio ovom sudu na ponovni postupak.

U nastavku postupka sud je na temelju rješenja od 12. siječnja 2016. 14. St-247/2012. (list 1730 – 1732 spisa) odredio mjeru osiguranja tako što se dužniku L., d.o.o., T., P. D. 76/B, OIB:, postavlja privremeni stečajni upravitelj u osobi M. H. iz S., S. 2, OIB: te dužniku zabranio raspolaganje imovinom.

Predlagatelj i dužnik su u nastavku prethodnog postupka u podnescima od 12. siječnja 2016., 9. veljače 2016., 14. travnja 2016., 29. kolovoza 2016., 10. ožujka 2017., 8. rujna 2017., 8. studenoga 2017. i 21. studenog 2017., te na ročištu u prethodnom postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom od 21. studenoga 2017., ponovo detaljno obrazlagali aktivnu legitimaciju predlagatelja kao razlučnog vjerovnika I vjerovnika te postojanje stečajnog razloga -nesposobnost za plaćanje dužnika, odnosno obrazlagali razloge osporavanje aktivne legitimacije predlagatelja kao razlučnog vjerovnika vjerovnika i postojanje stečajnog razloga -nesposobnost za plaćanje dužnika.

Nakon što su na ročištu održanom kod ovog suda dana 24. srpnja 2014., svoja pravna stajališta i viđenja stanja ovoga stečajnog predmeta iznijeli punomoćnici stranaka i stečajni sudac, odlučeno je provesti financijsko računovodstveno i građevinsko vještačenje po vještacima navedene struke radi utvrđenja može li se predlagatelj kao založni-razlučni vjerovnik namiriti iz imovine na kojoj ima založna-razlučna prava radi osiguranja naplate novčane tražbine (razlučna prava istog kao razlučnog vjerovnika), sve sukladno uputama iz ukidnog rješenja VTS-a, broj: Pž-9404/13. Vještačenje je određeno zaključkom suda od 25. srpnja 2014. (list 857 spisa) i to na svim nekretninama pobrojanim po pojedinim Ugovorima o kreditu: HR/1562., HR/1805. i HR/1301., iz podneska predlagatelja od 18. prosinca 2013., a fizički zaprimljenim u sudu dana 23. prosinca 2013. (list 209.a – 216 spisa) uključujući i nekretnine u vlasništvu E. U., među njima i nekretninu upisanu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u T., k.o., O., označenu kao čest. zem. 2341/28., kojom je osigurana novčana tražbina predlagatelja temeljem Ugovora o kreditu broj: HR/1301, zasnovanim založnog prava u korist predlagatelja na istoj ovoj nekretnini u vlasništvu E. U., prema kojem ugovoru je dužnik jamac plata ali ne i založni dužnik. Na prigovor predlagatelja iz podneska od 1. kolovoza 2014. (list 861 – 869.) i izjašnjenja dužnika iz podneska od 1. rujna 2014., a u sudu fizički zaprimljenom “iz ruke” dana 8. rujna 2014. (list 871– 883 spisa + prilozima: 884 – 1206 spisa). Sud je zaključkom od 10. rujna 2014. odredio i provođenje vještačenja na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u S., k.o. S., broj uložka: 17313, poduložak 1., označenoj kao dio čest. zem. 43/10, koji je povezan s cijelinom poslovnog prostora oznake “PP-G”, površine 250,50 m², u podrumu objekta, orijentacije jug, te ima zaseban ulaz na jugu objekta, iako na istoj nekretnini nema upisanih založnih prava u korist predlagatelja (niti u korist trećih osoba). Sud nije prihvatio prijedlog istog predlagatelja iz istoga ovog podneska a glede nekretnina koje su u vlasništvu E. U. (čest. zem. 109/1, k.o., S. i čest. zem. 2341/28, k.o. O.) i u pogledu nekretnine u vlasništvu trgovačkog društva S., d.o.o. (dio čest. zem. 46/2, ZU 16535, k.o. S.) jer je ova nekretnina u vrijeme zaprimanja ukidnog rješenja VTS-a (prosinac 2013. i siječanj 2014.) bila u vlasništvu stečajnog dužnika.

Imenovani vještaci izradili i dostavili sudu svoj pismeni nalaz i mišljenje (vještak J.M. dana 22. prosinca 2014., list: 1228 -1343, spisa i vještakinja N. M. dana 6. svibnja 2015., list 1354 – 1441 spisa.), zakazano je i u sudu održano ročište dana 10. studenog 2015., na kojem su ročištu i usmeno saslušani navedeni vještaci, odgovarajući i na primjedbe stranaka na pismeno izrađena vještva, ostajući u svemu pri svojim pismenim vještovima.

Također, i privremena stečajna upraviteljica je po zaključku suda dana 16. rujna 2016., dostavila izvješće u smislu utvrđivanja postojanja odnosno nepostojanja stečajnog razloga – nesposobnost za plaćanje dužnika te dopunu izvješća od 9. studenoga 2017. Predmetna pismena su istaknuta na e-oglasnoj ploči sudova

U izvješću od 29. rujna 2016. privremena stečajna upraviteljica je navela opis promjena stanja na poslovnim računima društva L. d.o.o. T., OIB: u danima koji su prethodili prvom, također ukinutom rješenju

o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom od 14. listopada 2013., te u danima nakon navedenog prvog otvaranja stečaja te navela još neke bitne događaje za ovaj postupak.

Prema potvrdi FINE od 12. rujna 2013. da proizlazi da su računi dužnika neprekidno bolokirani 888 dana, nepodmireni nalozi da iznose u visini od 640.970,12 kn, a saldo na računu da iznosi 0,00 kn. Dana 10. listopada 2013. je održano ročište te zaključen prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom. Računi dužnika da su i dalje bili neprekidno blokirani. Dana 10. studenoga 2013. na računu dužnika u H. A. A. B. d.d. da se bilježi uplata od kupoprodajnih ugovora u iznosu od 1.751.618,82 kn. Računi dužnika dotada su neprekidno bolokirani 917 dana, a nepodmireni nalozi da iznose u visini 651.911,84 kn, time da saldo na računu na kraju dana iznosi 1.751.618,82 kn. Dana 14. listopada 2013. da sud donosi rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom u 13,00 sati i oglašava ga na e-oglasnoj ploči sudova, međutim, FINA od poslovne banke prima nalog za podmirenje nepodmirenih naloga prema redosljedu dospijuća te ih podmiruje. Na taj način da se deblokira račun dužnika koji više nema nepodmirenih računa u redosljedu plaćanja. Saldo na računu na početku dana da iznosi 1.751.618,82 kn a na kraju dana da saldo iznosi 1.099.502,51 kn. Dana 15. listopada 2013. zz. dužnika da vrši isplatu po cesiji fizičkoj osobi (majci) u iznosu od 1.095.000,00 kn, plaća bankovne kamate i naknade, te vrši prijenos ostatka od 2.362,63 kn na neidentificirani račun i daje nalog za zatvaranje računa u H. A. A. B. d.d., kojega zz. dužnika zatvara 15. listopada 2013. Nakon otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom prvim rješenjem od 14. listopada 2013. i E.B. d.d. jednostrano raskida ugovor o vođenju računa dužnika radi otvaranja stečaja bez dužnik ostaje bez poslovnog računa. Dana 15. rujna 2016. na zahtjev stečajne upraviteljice FINA izdaje popis zaprimljenih osnova za prisilnu naplatu sa računa dužnika nakon dana 13. studenoga 2013. s kojim danom je dužnik nastavio poslovati do danas bez poslovnih računa, a koji su računi evidentirani u Odjelu za provedbu ovrhe FINE i koji se radi nepostojanja računa dužnika i sredstava na istom nisu mogli provesti.

U dopuni Izvješća privremene stečajne upraviteljice od 9. studenoga 2017., pojedinačno su navedene neizvršene osnove za plaćanje sa spomenutog popisa FINE od 15. rujna 2016. sa svim priložima, a iz kojih proizlazi da ukupan iznos glavnice po navedenim nepodmirenim osnovama za plaćanje iznosi 107.213,00 kn, a ukupni priznatih troškova da iznosi 12.492,42 kn, time da se na sve navedene iznosi trebaju obračunati pripadajuće zakonske zatezne kamate.

FINA RC Split ovom sudu je dana 20. studenoga 2017., dostavila e- mail podnesak uz potvrde o neizvršenim osnovama za plaćanje iz kojih proizlazi da dužnik L. d.o.o. na dan izdavanja potvrde (20. studenoga 2017.) u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 0 dana, te da neizvršene osnove za plaćanje iznose 0 kuna, za napomenu FINE da dužnik u Jedinstvenom registru računa nema otvorenih računa niti novčanih sredstava, time da je dužnik odnosno da su dužniku dana 13. studenoga 2013. zatvoreni i posljednji račun u banci.

Nakon ponovljenih prigovora dužnika da zakonski zastupnik dužnika nije kod H.A. A. B. d.d zatvorio račun dužnika dana 13. studenoga 2013., a kako je to navela privremena stečajna upraviteljica u izvješću od 29. rujna 2016., privremena stečajna upraviteljica je na ročištu u prethodnom postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom od 21. studenoga 2017., promjenila navod iz izvješća od 29. rujna 2016., te navela da je naknadnom provjerom utvrdila da račun dužnika kod H. A. A. B. d.d je navedenog dana zatvorila banka a ne zakonski zastupnik dužnika.

U odnosu na prigovor dužnika u vezi aktivne legitimacije predlagatelja kao razlučnog vjerovnika za pokretanje stečajnog postupka nad dužnikom, stajalište suda je slijedeće:

Predlagatelj je u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka nastupao kao razlučni vjerovnik (točka 4., Prijedloga, list 3 spisa), dakle, isti je aktivnu legitimaciju temeljio na odredbi stavka 3., članka 39. SZ.

Nakon ukidnog rješenja VTS-a broj: Pž-9404/13, predlagatelj je u podnesku od 23. prosinca 2013. (list spisa 209 do 216) istakao kako u ovom postupku u svojstvu predlagatelja nastupa i kao vjerovnik, dakle, ne samo i kao razlučni vjerovnik. Predlagatelj u navedenom podnesku ističe kako mu dužnik temeljem Ugovora o kreditnom poslovanju s inozemstvom broj: HR/1301., kao jamac platac duguje novčani iznos od: 1.110.086,36 EUR-a protuvrijednosti u kunama a radi osiguranja tražbine po ovom Ugovoru o kreditu dužnik nije zasnovao nikakva založna (razlučna) prava u korist predlagatelja. Činjenica što je tražbina predlagatelja temeljem ovog Ugovora osigurana hipotekom na nekretnini koja je u vlasništvu E. U. (čest. zem. 2341/28., u naravi pašnjak, k.o. O., zemljišne knjige Općinskog suda u T.), po stajalištu predlagatelja nije relevantna za utvrđenje aktivne legitimacije predlagatelja za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Po kreditu temeljem Ugovora o kreditu HR/1562, dužnik L. d.o.o. je i jamc platac i založni dužnik pa se temeljem ovog Ugovora u ovom postupku kao predlagatelj tretira isti predlagatelj ali kao razlučni vjerovnik.

Nakon izjašnjenja stranaka o ovoj činjenici u podnescima te usmenim navodima na ročištima, posebno na ročištu održanom dana 10. studenog 2015. (list 1511 – 1513 spisa), sud je utvrdio kako dužnik duguje predlagatelju novčani iznos kao jamac platac temeljem dvaju Ugovora, Ugovora broj: HR/1301. i Ugovora broj: HR/1562. i samo temeljem ovih dvaju ugovora je predlagatelj ujedno i osobni vjerovnik dužnika, jer može tražiti naplatu svoje novčane tražbine ili od dužnika kao jamca platca ili od E. U. kao glavnog dužnika iz tih istih ugovora ili od obojice u isto vrijeme, kako je to i propisano člankom 111., stavak 3., Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br.: 35/05., 41/08., i 78/15., ZOO).

Temeljem Ugovora broj: HR/1301., sud je utvrdio kako predlagatelj nema založnih-razlučnih prava na imovini dužnika (ali ima na imovini E. U.). Zato je temeljem ovog Ugovora HR/1301., predlagatelj prema dužniku samo osobni vjerovnik dužnika, a ne i založni-razlučni vjerovnik pa isti predlagatelj temeljem ovog Ugovora HR/1301., može zahtijevati ispunjenje svoje novčane tražbine i od dužnika kao jamca platca i od E. U. kao glavnog dužnika ili od obojice u isto vrijeme, sukladno navedenom članku 111., stavak 3. ZOO-a. Posljedično tome, temeljem ovog Ugovora HR/1301., predlagatelj je kao vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom pod općim pretpostavkama iz članka 39., stavak 2., SZ, odnosno, isti mora učiniti vjerojatnim postojanje svoje novčane tražbine prema dužniku i kojega od zakonom nekoliko propisanih stečajnih razloga.

U odnosu na Ugovor broj: HR/1562., predlagatelj je i osobni vjerovnik dužnika jer mu dužnik duguje kao jamac platac ali je temeljem ovog Ugovora HR/1562. Predlagatelj prema dužniku i založni-razlučni vjerovnik, jer ima založna-razlučna prava na imovini-nekretninama dužnika pa je isti predlagatelj, temeljem ovog Ugovora HR/1562., kao vjerovnik i razlučni vjerovnik, ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom još i pod posebnom pretpostavkom iz članka 39., stavak 3., SZ, odnosno, isti mora učiniti vjerojatnim postojanje svoje novčane tražbine prema dužniku i kojega od zakonom nekoliko propisanih stečajnih razloga (članak 39., stavak 2., SZ ali kao razlučni vjerovnik mora još učiniti vjerojatnim kako se njegova tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnose njegova razlučna prava.

Po Ugovoru broj : HR/1805., predlagatelj je samo založni-razlučni vjerovnik a ne i osobni vjerovnik jer mu se dužnik po ovom Ugovoru nije obvezao kao jamac platac (niti kao jamac).

Za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, sudu je dovoljno utvrditi postojanje dviju činjenica: a) činjenicu postojanja novačane tražbine predlagatelja kao vjerovnika prema dužniku i to do stupnja vjerojatnosti i b) činjenicu postojanja makar i jednog zakonom određenog stečajnog razloga na strani dužnika i to do stupnja sigurnosti. Kako je predlagatelj u pogledu novčane tražbine iz Ugovora broj : HR/1562., prema dužniku ujedno i osobni vjerovnik i razlučni vjerovnik, jer mu temeljem ovog Ugovora dužnik duguje i kao jamac platac (solidarno sa E. U. kao glavnim dužnikom) i kao založni-razlučni dužnik (jer mu vlastitim nekretninama jamči namirenje tražbine), to je sudu za otvoriti stečajni postupak na dužnikom temeljem tražbine predlagatelja iz ovog Ugovora broj : HR/1562., potrebno utvrditi i činjenicu kako se predlagatelj kao vjerovnik i založni-razlučni vjerovnik neće moći u potpunosti namiriti u svojoj novčanoj tražbini koja proizlazi iz ovog Ugovora iz imovine dužnika na kojoj predlagatelj ima založna-razlučna prava.

Naime, u odredbi članka 39., stavak 1. i 2., SZ, propisano je kako se stečajni postupak pokreće prijedlogom vjerovnika ili dužnika, ako zakonom nije drugačije određeno. Vjerovnik je ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga. Stavkom 3., istog članka 39., SZ, propisano je kako razlučni vjerovnici mogu predlagati otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom samo ako učine vjerojatnim da se njihova tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo.

Suprotno stajalištima dužnika, sud smatra utvrđenim kako je predlagatelj ovlašten na pokretanje ovoga stečajnog postupka i to kao stečajni vjerovnik, jer ima novčanu tražbinu prema dužniku temeljem Ugovora broj: HR/1301., i koja novčana tražbina nije osigurana založnim-razlučnim pravima na imovini dužnika pa predlagatelj temeljem ovog Ugovora HR/1301. i nije založni razlučni vjerovnik. Zato je isti ovlašten na pokretanje ovoga stečajnog postupka temeljem navedene odredbe članka 39. stavak 2., SZ, jer je u postupku dokazano ne samo vjerojatnost postojanja novčane tražbine predlagatelja prema dužniku kao jamcu platcu već i sigurnost-istinitost postojanja iste novčane tražbine predlagatelja prema dužniku kao jamcu platcu. To je dokazano temeljem provedenog vještačenja po vještaku N.M., koja u svom nalazu i mišljenju na stranici 22., 30. i 32., vještva (list: 1376. i 1384. i 1386., spisa, I), utvrdila da temeljem Ugovora broj: HR/1301., postojanje novčane tražbine predlagatelja prema dužniku kao jamcu platcu u iznosu od: 1.112.310,59 EURa.

Time ovaj sud smatra utvrđenim vjerojatnost postojanja novčane tražbine predlagatelja kao vjerovnika prema dužniku (a ne i založnog-razlučnog prava predlagatelja kao vjerovnika temeljem Ugovora HR/1301.).

Nadalje, sud također ističe kako je i aktivna legitimacija predlagatelja kao razlučnog vjerovnika – utemeljena na Ugovoru broj: HR/1562. i na odredbi članka 39., stavak 3., SZ – dokazana u ovome stečajnom postupku, odnosno, u postupku je utvrđeno kako se predlagatelj kao vjerovnik (jer mu dužnik duguje kao jamac plata) i kao založni-razlučni vjerovnik (jer mu je novčana tražbina prema dužniku kao jamcu platcu osigurana založnim-razlučnim pravima), neće moći u svom razlučnom pravu namiriti svoju novčanu tražbinu koju ima prema dužniku kao jamcu platcu iz one imovine dužnika na kojoj isti predlagatelj ima založna-razlučna prava. Naime, radi osiguranja tražbine iz ovog Ugovora broj: HR/1562., predlagatelj ima založna-razlučna prava na imovini u vlasništvu dužnika pobliže opisanoj u točkama: 1-b/1), 1-b/2), 1-b/3) i 1-b/4), zaključka ovog suda od 25. srpnja 2014. (list 857 – 859 spisa) kao i u podnesku predlagatelja od 18. prosinca 2013., a fizički zaprimljenog u sudu dana 23. prosinca 2013. (list 210. – 211 spisa). Vrijednost ovih nekretnina u vlasništvu dužnika, a na kojima predlagatelj ima založna-razlučna prava utvrđena je po sudskom vještaku J. M. u ukupnom iznosu od: 2.046.509,69 EUR-a, dok novčana tražbina predlagatelja prema dužniku kao jamcu platcu a temeljem ovog Ugovora HR/1562. iznosi 2.374.920,45 EUR-a (list: 1378., 1379., 1386., spisa , kako je to utvrđeno u nalazu i mišljenju sudskog vještaka N. M. od 6. svibnja 2015. Dakle, tražbina predlagatelja kao založnog-razlučnog vjerovnika prema dužniku kao jamcu platcu, veća je od procijenjene vrijednosti nekretnina dužnika kao objekata založnih-razlučnih prava predlagatelja i preko 300.000,00 EUR-a, točnije: 328.410,76 EUR-a. Iz navedenog ovaj sud je izveo zaključak kako se predlagatelj kao razlučni vjerovnik dužnika, neće moći u potpunosti namiriti iz vrijednosti založnih-razlučnih prava pa je isti temeljem navedene odredbe članka 39., stavak 3., SZ, ovlaštenu predlagatelj na podnošenje prijedloga za stečaj u ovome stečajnom postupku.

U nastavku prethodnog postupka dužnik je prvenstveno osporavao predlagatelju aktivnu legitimaciju kao vjerovniku i razlučnom vjerovniku za pokretanje stečajnog postupka nad dužnikom radi istaknutog prigovora ništetnosti odnosno pravne valjanosti Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom broj HR/1301(Ugovor o kreditu HR/1301) te Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom broj HR/1562 (Ugovor o kreditu HR/1562), a čiji razlozi su detaljno obrazloženi u podnescima dužnika koji su dostavljeni u sudski spis.

Međutim, prema stajalištu ovog suda pitanje pravne valjanosti navedenih ugovora o kreditu sklopljenih između predlagatelja i dužnika, a za koje dužnik namjerava ili je pokrenuo odgovarajuće sudski postupke kojim se traži utvrđenje njihove ništetnosti, nije od značaja za ovaj stečajni postupak, obzirom da se razlozi radi kojih se ističe ništavost Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom broj HR/1301(Ugovor o kreditu HR/1301) te Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom broj HR/1562 (Ugovor o kreditu HR/1562) ne mogu se ispitati u okviru stečajnog postupka, bez obzira na njihov temelj i sadržaj. To je moguće raspravljati samo u parnici koju će pokrenuti ili je pokrenuo dužnik protiv predlagatelja pred nadležnim sudom. Dakle, svi navedeni ugovori o kreditu za koje je predlagatelj ishodio ovršne isprave, a koje u međuvremenu nisu utvrđene kao pravno nevaljane, one u ovom stečajnom postupku proizvode pravne učinke te njima predlagatelj dokazuje aktivnu legitimaciju za pokretanje stečajnog postupka nad dužnikom.

Radi iznesenog pravnog stajališta kako sud u ovom prethodnom stečajnom postupku neće raspravljati o ništetnosti Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom broj HR/1301 (Ugovor o kreditu HR/1301) te Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom broj HR/1562 (Ugovor o kreditu HR/1562), a time niti utvrđivati točnost prijevoda dijela predmetnih ugovora osobito sadržaja potvrde o ovjeri potpisa dužnika odnosno zakonskog zastupnika dužnika, kao i činjenice da je zahtjev za izuzeće tumača podnesen izvan roka propisanog čl.254. st.2. u vezi s odredbom čl.263.Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 92/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13- dalje ZPP), sud je zahtjev dužnika za izuzeće vještaka odbacio kao nedopušten odnosno odbio kao neosnovan.

Sukladno gore navedenom obrazloženju, ovaj sud smatra kako je u ovome prethodnom postupku utvrđen prvi uvjet za otvoriti stečajni postupak nad dužnikom: postojanje aktivne legitimacije predlagatelja u ovome stečajnom postupku, koji kao vjerovnik i ima novčano potraživanje prema dužniku, a i kao razlučni vjerovnik jer je učinio vjerojatnim kako se neće moći u potpunosti namiriti u svom razlučnom pravu iz vrijednosti objekata razlučnog prava koji su u vlasništvu dužnika.

Člankom 4., stavak 1. i 2., SZ, propisano je kako se stečaj može otvoriti samo ako se utvrdi postojanje kojega od zakonom predviđenih stečajnih razloga a stečajni razlozi jesu nelikvidnost, nesposobnost za plaćanje i prezaduženost.

Ovaj sud smatra kako je u prethodnom postupku utvrđeno postojanje i drugog uvjeta za otvoriti stečajni postupak nad dužnikom, postojanje stečajnog razloga nesposobnost za plaćanje kod dužnika, kojeg je predlagatelj u samome prijedlogu istakao kao stečajni razlog za otvoriti stečajni postupak nad dužnikom.

U ovom stečajnom postupku u sudski spis dostavljeno je više potvrda FINE koje se odnose na stanje računa dužnika, tako je u Potvrdi od 3. prosinca 2012. (list 7 spisa) navedeno da dužnik na računu ima evidentirane nepodmirene obveze u razdoblju duljem od 60 dana od dana sastavljanja ove Potvrde, a koje je trebalo, na temelju valjanih za naplatu, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih

računa. Također, prema potvrdi FINA-e od 12. rujna 2013. (list 66 spisa), pribavljenu za ročište održano dana 12. rujna 2013., utvrđeno je kako je račun dužnika na dan izdavanja Potvrde (12. 09. 2013.) neprekidno blokiran 888 dana (dakle, preko dvije godine) a visina blokade računa dužnika na isti dan je : 640.970,12 kuna. Ovo su podatci o stanju računa dužnika prije prvi put otvorenoga stečajnog postupka nad dužnikom po rješenju ovog suda od 14. listopada 2013. (list 84 spisa).

Također, u sudski spis i dužnik je dostavio potvrdu FINE od 14. listopada 2013. (list 154 spisa) iz koje proizlazi kako dužnik na dan 14. listopada 2013. nije imao evidentirane dospjele, a nepodmirene osnove za plaćanje i da ja na njegovom računu na dan 14. listopada 2013. evidentirano početo stanje od 1.751.631,85 kn, a završno stanje od 1.099.502,51 kn, prosječno stanje u prethodnih 30 dana na računu dužnika da je 211.824,56 kn, broj dana neprekidne blokade da je 0, a broj dana blokade računa u proteklih 6 mjeseci da je 183.

Nakon što je prvi put otvoren stečajni postupak nad dužnikom, dužnik (zastupnik po zakonu-direktor) više i nije otvarao novi račun za poslovanje, iako je to mogao (smatramo i bio dužan) učiniti nakon što je rješenje ovog Suda od 14. listopada 2013. o otvaranju stečajnog postupka ukinuto rješenjem VTS-a broj: PŽ-9404/13 (list 174 spisa). Zato je FINA u kasnijem tijeku postupka, na traženje suda, izvještavala sud kako nisu "u mogućnosti izdati Potvrdu" sukladno čl. 4. Stečajnog zakona budući su svi računi ovršenika L. d.o.o. OIB: zatvoreni, a osnove isknjižene iz redosljeda naplate.

Međutim, privremena stečajna upraviteljica je uz dopunu izvješća od 9. studenoga 2017. u sudski spis dostavila podatke FINE iz kojih proizlazi kako dužnik i nakon 15. studenoga 2013., s kojim danom je dužnik nastavio poslovati bez poslovnih računa, ima u Odjelu za provedbu ovrhe evidentirane nepodmirene račune do dana dostavljanja dopunskog izvješća od 9. studenoga 2017. i to za ukupni iznos glavnice od 107.213,49 kn i priznatog troška u iznosu od 12.492,42 kn, na što je potrebno obračunati pripadajuće zakonske zatezne kamate.

Privremena stečajna upraviteljica je uz dopunu izvješća od 9. studenoga 2017. je dostavila i cjelokupnu dokumentaciju FINE koja potvrđuje navode stečajne upraviteljice iznesene u dopuni izvješća od 9. studenoga 2017., a koje pismeno zajedno s priložima je istaknuto na e-oglasnoj ploči sudova dana 10. studenoga 2017.

Dužnik odnosno zakonski zastupnik dužnika je u podnesku od 21. studenoga 2017. i na ročištu od 21. studenoga 2017. osporio navode privremene stečajne upraviteljice iz dopune izvješća od 9. studenoga 2017., kao netočne, obzirom da iz potvrde FINE od 20. studenoga 2017. proizlazi kako dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje na dan izdavanja potvrde ima evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 0 dana te da nepodmirene obveze po evidentiranim, a neizvršenim osnovama za plaćanje iznose 0 kn, kao i prigovor da iz dostavljene dokumentacije s FINE uz podnesak od 9. studenoga 2017., a koja je evidentirana u Odjelu za provedbu ovrhe, nisu točno navedeni evidentirani nalozi za plaćanje, obzirom da su neki od naloga kao što je potraživanje društva K. d.o.o. u međuvremenu podmireni, a kako to proizlazi iz priložene potvrde tog društva, a neki od naloga kao što je prekršajno rješenje Ministarstva se nalaze u zastari. Prema tome da dužnik niti na dan prvog otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom L. d.o.o. niti u trenutku zaključivanja prethodnog postupka dana 21. studenoga 2017., nije nesposoban za plaćanje, radi čega kod dužnika da ne postoji stečajni razlog-nesposobnosti za plaćanje.

Predlagatelj odnosno punomoćnik predlagatelja je na ročištu od 21. studenoga 2017. osporio sve istaknute prigovore dužnika i zakonskog zastupnika dužnika iz podneska od 21. studenoga 2017. i s ročišta u prethodnom postupku radi ispitivanja uvjeta za otvaranje stečaja nad dužnikom, pozivajući se na činjenice koje su utvrđene u ovom prethodnom postupku iz dokumentacije koju je predlagatelj dostavio u sudski spis kao i iz utvrđenja privremene stečajne upraviteljice u dostavljenim izvješćima koja se odnose na postojanje stečajnog razloga-nesposobnost za plaćanje dužnika kao pretpostavka za otvaranje stečaja.

Točan je navod dužnika kako iz izvješća i potvrde FINE RC Split od 20. studenoga 2017., proizlazi kako dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje na dan izdavanja potvrde ima evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 0 dana te da nepodmirene obveze po evidentiranim, a neizvršenim osnovama za plaćanje iznose 0 kn, time da se napominje kako dužnik na dan izdavanja potvrde u Jedinstvenom registru računa nema otvorenih računa niti oročenih novčanih sredstava odnosno da je kod dužnika s danom 13. studenoga 2013. zatvoren i posljednji račun u banci.

Upravo ova činjenica, što dužnik na dan izdavanja potvrde FINE od 20. studenoga 2017. u Jedinstvenom registru računa nema otvorenih računa niti oročenih novčanih sredstava, ima za posljednicu da dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje na dan izdavanja potvrde nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje jer se nema što evidentirati kao osnova za plaćanje ako dužnik nema računa iz kojeg se pristigle, osnovane i dopuštene osnove za plaćanje kod FINE mogu podmiriti.

Prema stajalištu ovog suda, a sukladno odredbi članka 5. stavka 2 Zakona o platnom prometu (NN 133/09, 136/12) da bi FINA odnosno poslovna banka kao ovlašteni pružatelji usluga platnog prometa mogli vršiti pristigle, dospjele i osnovane osnove za plaćanje sa računa dužnika u skladu s odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 91/10, 112/12) - izravna naplata, dužnik mora imati otvoren račun ili više računa kod poslovnih banaka, a to kod dužnika nije slučaj, obzirom da je u ovom prethodnom postupku kao nesporna činjenica utvrđeno da je i zadnji račun dužnika kod H. A. A. B. d.d. zatvoren dana 13. studenoga 2013., nakon prvog otvaranja stečaja nad dužnikom temeljem rješenja ovog suda br. St-247/2012 od 14. listopada 2013.

Nije bilo nikakve zapreke da dužnik odnosno zakonski zastupnik dužnika nakon što je VTS RH svojim rješenjem od 19. studenoga 2013., br. Pž-9404/13 ukinuo rješenje ovog suda o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom i predmet vratio sudu prvog stupnja na ponovni postupak, uz suglasnost privremene stečajne upraviteljice ponovno otvori račun za dužnika radi obavljanja platnog prometa, štoviše to je bila i njegova obveza, ako se uzme u obzir da se nakon zatvaranja računa dužnika sa tog računa trebala vršiti daljnja plaćanja dospjelih, osnovanih i dopuštenih osnova za plaćanje, a kako proizlazi iz dopunskog izvješća privremene stečajne upraviteljice od 9. studenoga 2017. i priložene dokumentacije sa FINE.

U ovom prethodnom postupku sud je utvrdio kako dužnik i nakon zatvaranja računa ima nepodmirenih obveza po priloženim osnovama za plaćanje koje su evidentirane u Očevidniku Odjela za ovrhe u iznosu od 107.213,49 kn za glavnice te za priznate troškove u iznosu od 12.492,42 kn, na što se sve trebaju obračunati pripadajuće zatezne kamate.

Ova utvrđenja proizlaze iz dopunskog izvješća privremene stečajne upraviteljice od 9. studenoga 2017. te dostavljene dokumentacije s FINE priložene uz predmetni podnesak.

Istina, dužnik odnosno zakonski zastupnik dužnika je u podnesku i na ročištu radi ispitivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom od 21. studenoga 2017., djelomično osporio izvješće privremene stečajne upraviteljice od 9. studenoga 2017. uz isticanje prigovora da su neki od navedenih osnova podmireni a da se neki od priloženih osnova za plaćanje nalaze u zastari.

Međutim, prema stajalištu ovog suda da bi dužnik s uspjehom mogao isticati prigovor da kod dužnika ne postoji stečajni razlog – nesposobnost za plaćanje, mora dokazati da su sve dostavljene osnove za plaćanje koje su evidentirane u Očevidniku Odjela za ovrhu FINE podmirene ili nekim drugim pravnim poslovima i odlukama nadležnih tijela stavljene izvan snage.

To nije slučaj kod dužnika u trenutku zaključivanja ovog prethodnog postupka, obzirom da je odredbom članka 4. stavka 6. SZ-a propisano da je dužnik nesposoban za plaćanje ako ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze. Okolnost da je dužnik podmirio i da može podmiriti djelomično tražbine nekih vjerovnika sama po sebi ne znači da je sposoban za plaćanje.

Uzimajući u obzir prethodno navedena utvrđenja, a prema stajalištu ovog suda, dokazuju utvrđenim postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje na strani dužniku pa, sukladno tome, sud smatra kako je u ovome prethodnom postupku utvrđen drugi uvjet za otvoriti stečajni postupak nad dužnikom: postojanje stečajnog razloga i nesposobnosti za plaćanje na strani dužnika.

Ističe se kako je prema članku 4., stavak 1., SZ, za otvoriti stečajni postupak nad pravnim subjektom dovoljno utvrditi postojanje makar i samo jednog od zakonom predviđenih stečajnih razloga. Ako se utvrdi postojanje samo i jednog stečajnog razloga, suvišno je utvrđivati postojanje kojeg od još predviđenih stečajnih razloga.

Radi svega naprijed izloženog, a temeljem odredbe članka 4., članka 39., članka 54., članka 88., članka 55. i članka 173. SZ, ovaj sud je odlučio kao u točkama I do IX izreke ovog rješenja.

Kako je sud otvorio stečajni postupak nad dužnikom, to su istim ovim rješenjem ukinute i mjere osiguranja koje su prema dužniku bile određene riješenjem suda od 12. siječnja 2016., broj: 14. St-247/2012. (list 1730 -1733 spisa), pošto iste mjere i mogu trajati do donošenja odluke o prijedlogu predlagatelja, radi čega je, temeljem odredaba članka 44., 48. i 64., SZ, riješeno je kao u izrijeci rješenja pod točkom X.1 i X.2..

Split 21. studenoga 2017.

Sudac

Velimir Vuković, v.r.

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja o otvaranju stečajnog postupka može izjaviti žalbu zastupnik po zakonu (direktor) Dužnika a protiv ostalog dijela rješenja, žalbu može podnijeti osoba koja ima pravni interes. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, Split, Sukoišanska 6., u roku od osam (8.) dana, od dana dostave rješenja, u tri primjerka. O žalbi u drugom stupnju odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.